

№ 10 (642)
Листопад 2005 р.

Щомісячник Вінницького національного
технічного університету

Адреса сайту ВНТУ в Інтернеті
<http://www.vstu.edu.ua>

ТРЕТІ В ЄВРОПІ

(стор. 2)

ЗНАЙ НАШИХ!

ТРЕТІ В ЄВРОПІ

Третє місце у півфіналі першості світу з програмування здобула команда студентів нашого Вінницького національного технічного університету. Відбувались змагання під егідою Всесвітньої організації комп'ютерної техніки ACM у Бухаресті.

Дмитро КОРЖИК, Богдан ВЛАСЮК і Дмитро БІЛОУС та їх тренер кандидат технічних наук, доцент Володимир МЕСЮРА при оголошенні результатів спочатку несказанно зраділи, адже боротьба була надзвичайно напруженою і складною. Але потім... засмутились. Другим фінальним місцем вони поступились команді університету столиці Болгарії — Софії, лише двома балами, розв'язавши таку ж саму кількість задач — 6! Тобто, на дві хвилини пізніше здали розв'язок своїх задач, а змагались олімпійці 5 годин.

Але хлопці все одно мають бути задоволені своїм виступом. Третє місце їм дісталось і у чвертьфіналі першості світу з програмування серед студентських команд — такий високий статус має Всеукраїнська студентська олімпіада. Хоча заслуговували на вищий результат, якби не суб'єктивне судійство члена журі із конкуруючого університету. Міністерство освіти і науки України фінансово забезпечувало поїздки до Бухареста лише команд, які зайняли перші два місця. Тож, ректорат ВНТУ прийняв рішення відрядити наших програмістів на півфінал за кошти університету.

Цієї осені півфінал першості світу з програмування проводився втридцять. І це вперше у південно-східному європейському півфіналі в трійку лідерів потрапила студентська команда нестоличного університету. Нашого Вінницького національного технічного університету!

Фінал першості світу з програмування відбудеться в Техасі. З датою поки що не визначились.

А півфінал став справжнім триумфом України! Лише друге місце дісталось команді університету Софії. Решта першої п'ятірки — це чотири українські команди: «золото» — команда КНУ імені Шевченка, «бронза» — ВНТУ, четверте місце — НТУУ «КПІ», п'яте — команда фізико-технічного інституту НТУУ «КПІ». До речі, саме ця команда найдовше лідирувала під час змагань, але так і не змогла впоратися із шостою задачею.

— Щоправда, початок був за румунами, дві команди яких першими розв'язали по одній задачі. Але на цьому свято на їх вулиці й скінчилося, — розповідає **кандидат технічних наук, доцент кафедри інтелектуальних систем нашого університету, член журі південно-східного Європейського півфіналу першості світу ACM з програмування, науковий керівник збірної України з програмування Володимир Месюра**. — Першою дві задачі розв'язує команда нашого ВНТУ. І хоча за нею ще йде команда Бухаресту, вже відчуваються зміни. І ось з трьома задачами першими виявляються команди ВНТУ, фізико-технічного інституту НТУУ «КПІ» і КНУ. Першою команда НТУУ «КПІ» розв'язує і п'ять задач. А ось з шістьма задачами на перше місце виходить команда КНУ, щоб нікому ним уже не поступитися. Тим часом у українських команд виникають певні проблеми, і вони поступово здають свої позиції. На друге місце з шістьма задачами виходить команда Софії. Підпирають з п'ятьма задачами відомі команди з Бухареста та Белграда. Останні півгодини... Табло більше не відображає зміни у стані команд — результати будуть відомі лише при їх оголошенні. Це було драматичне очікування! Але увінчалось воно справжнім триумфом! Уперше до першої

п'ятірки увійшли одразу чотири українські команди. Дійсно, такого чудового результату у Бухарестському півфіналі не демонструвала ще жодна країна!

Особливого значення першість світу з програмування набула у період переходу людства до інформаційного суспільства. Адже її результати свідчать не тільки про рівень розвитку інформаційних технологій в країні, а й про здатність держави забезпечити себе не лише висококваліфікованими користувачами, але й розробниками найсучаснішого програмного забезпечення.

— Недарма результати фіналу першості світу привертають велику увагу найпотужніших іноземних фірм, які шукають собі співробітників в усьому світі, — продовжує Володимир Іванович. — Недарма ж за право бути генеральним спонсором першості світу чиниться безперервна боротьба серед таких комп'ютерних «монстрів», якими є IBM і Microsoft. І важливим результатом вдалого виступу наших студентів на цих змаганнях має стати підняття довіри до українських програмістів, поштовх до створення спільних софтверних підприємств, прискорення розвитку програмістської галузі в Україні.

Але, на жаль, залишається довічна проблема інформаційної та фінансової спонсорської підтримки. Завдяки ЗМІ усі знають імена наших кращих футболістів, боксерів чи борців. Їх впізнають на вулицях. А ось імена призерів першості світу з програмування знають лише у вузьких колах програмістів.

— Невже передача про хід змагань з програмування, де ситуація змінюється щохвилини, буде менш цікавою, аніж передача про змагання з покеру, які кілька вечорів підряд демонстрував канал «Євроспорту»? — Дивується науковий керівник збірної України з програмування доцент Месюра. — І залишаються сподівання на IBM, Microsoft, LG, Samsung, які найчастіше погоджуються фінансувати такі заходи, оскільки навіть не знайомі з терміном «витрати на освіту». Ну не існує в їх бюджетах таких витрат! У них закладаються лише «інвестиції в освіту». І чомусь лише наші співвітчизники не розуміють, що інвестиції в освіту є найприбутковішими. Тож, дуже хочеться сподіватись, що з'являться в наших ділових колах і у сфері ЗМІ люди, які перейматимуться ідеєю перетворення України у велику програмістську державу і будуть готові покласти на вівтар цієї задачі усі свої сили, як роблять це сьогодні десятки і сотні викладачів ВНЗ і загальноосвітніх шкіл. І Україна ще буде і переможцем першості світу з програмування, і законодавцем мод у цій галузі сучасного суспільства.

Принадно нагадаємо, що член команди нашого Вінницького технічного університету Дмитро КОРЖИК єдиний представник не лише України, а й загалом СНД, який потрапив у фінал Всесвітньої олімпіади з розв'язання алгоритмічних задач. Проводить її корпорація Google — та сама, якій належить популярна пошукова система Інтернету, у своїй штаб-квартирі неподалік Сан-Франциско.

Фото на 1 стор.: Призери півфіналу першості світу з програмування Дмитро Білоус, Богдан Власюк, Дмитро Коржик і Володимир Месюра (тренер)

ПІДГОТУВАЛИ ПОНАД ПІВТИСЯЧІ МАГІСТРІВ НАУКОВОГО НАПРЯМКУ

31 жовтня в нашому університеті відбулися традиційні урочистості з нагоди вручення дипломів магістрам.

Перед випускниками з привітанням виступили **перший проректор з наукової роботи, доктор технічних наук, професор Володимир Грабко** та директор Інституту магістратури, аспірантури та докторантури, кандидат технічних наук, доцент **Віталій Мокін**, який і вручив дипломи магістрам. Інтелектуальна еліта студентства була представлена дев'яносто п'ятьма магістрами-випускниками чотирнадцяти напрямків магістерської підготовки.

Найбільше магистрів — двадцять чотири — підготовлено за напрямком 0521 — «Менеджмент організацій». У цьому навчальному році найбільше магистрів підготував **викладач Інституту менеджменту, кандидат економічних наук, доцент Віталій Зянько** — п'ять магистрів. Детальнішу інформацію про кількість магистрів, підготовлених науковими керівниками за 1996-2005 роки, та іншу інформацію з магістерської підготовки можна подивитися на сайті ІНМАД:

<http://inmad.vstu.vinnica.ua>

Серед магистрів-менеджерів половина випускників отримали диплом з відзнакою, а найвищий відсоток червоних дипломів — у випускників Інституту інформаційних технологій та комп'ютерної інженерії — 61,5 %. Усіх же дипломів з відзнакою — тридцять шість.

Випускники магістратури цього навчального року мають неабиякі наукові здобутки та досягнення у навчанні. Так **магістр ІНТКІ Богдан Власюк** є переможцем та призером понад десяти олімпіад різного рівня, зокрема й міжнародної командної студентської олімпіади з програмування у Бухаресті (третє місце). **Тетяна Голубєва (магістр ІНАЕКСУ)** опублікувала п'ятнадцять наукових праць, з них три статті у фахових виданнях ВАК України. Сімнадцять магистрів здобули перемогу на Всеукраїнському конкурсі студентських наукових робіт, ще п'ятнадцять — нагороджені заохочувальним дипломом за участь у цьому ж конкурсі.

Для тридцяти трьох випускників диплом магістра став перепусткою до аспірантури нашого університету. Такий підхід у формуванні контингенту аспірантів надалі обумовлює високу ефективність навчання в аспірантурі.

Потік магістрантів 2004/2005 н. р. був першим, що навчався за оновленими планами магістерської підготовки, адаптованими до вимог Болонського процесу. Наступний потік магістрантів, який вже у вересні цього року розпочав навчання в магістратурі, працює за індивідуальними навчальними планами, що формуються з урахуванням вибору студентами окремих блоків дисциплін магістерської підготовки. Інформація щодо циклу дисциплін згідно з навчальними планами різних спеціальностей розміщена на форумі ІНМАД:

<http://inmad.vstu.vinnica.ua/forums/upload/>

Цьогорічний потік випускників-магістрів є десятим і найчисленнішим серед інших потоків ІНМАД. У 2000 р. департамент магістратури увійшов до складу новоствореного Інституту магістратури, аспірантури та докторантури, який очолив к. т. н., доцент Віталій Мокін. За увесь період у магістратурі наукового напрямку ВНТУ вже підготовлено 518 магистрів.

Світлана БЕВЗ,
заступник директора ІНМАД по магістратурі,
кандидат технічних наук, доцент

Конференція

«КУСС-2005»

З 24 по 27 жовтня у нашому університеті відбувалася VIII міжнародна конференція «Контроль і управління в складних системах». У ній взяли участь науковці не лише з України і Росії, а й з Молдови, Грузії, Азербайджану, Польщі, Румунії, Ізраїлю. Тож, робочими мовами наукового зібрання були не тільки українська і російська, а й англійська. До речі, «КУСС» є однією з наймасштабніших наукових конференцій в Україні.

На конференції фахівці зустрілись для того, аби обговорити тенденції розвитку своєї галузі, встановити плідні контакти, заохотити талановиту молодь до наукового пошуку. Особливої уваги надавали застосуванню математичного моделювання, оптимізації та інших підходів технічних наук до розв'язання нагальних проблем екології, ресурсо- та енергозбереження, медицини, менеджменту.

Науковці на конференцію подали понад 300 доповідей. Кращі з них будуть видрукувані як статті у трьох наукових журналах («Вісник ВПІ», «Оптико-електронні інформаційно-енергетичні технології», «Інформаційні технології та комп'ютерна інженерія»), які видає наш ВНТУ і які визнає Вища атестаційна комісія України.

До речі, цю конференцію наш університет сам організовує востаннє. З наступного року до її проведення зголосилась приєднатися Національна асоціація з автоматичного керування, головою якої є Всеволод КУНЦЕВИЧ, директор Інституту космічних досліджень

Національної академії наук України.

— Домовились про кооптацію нашої конференції в систему конференцій з автоматики і управління, які проводяться під егідою ІФАК, — відкриваючи «КУСС-2005», у вступному слові зауважив ректор ВНТУ, академік АПНУ, доктор технічних наук, професор, голова міжнародного наукового комітету конференції Борис МОКІН. — Наступного року вона відбудеться саме у ВНТУ.

Борис Іванович також зробив оглядову доповідь стосовно наукових розробок в напрямку контролю та керування в складних системах у ВНТУ.

На конференції запроваджена новація: доповідачами на пленарному засіданні були молоді учені, які виходять на захист докторських. Надалі така традиція збережеться — на пленарні засідання виносити ті дисертації, які представляються до захисту як докторські. Це підвищуватиме статус доповідей.

Тож, на пленарному засіданні зала з інтересом слухала виступ кандидата технічних наук, доцента Віталія Мокіна («Математичні та геоінформаційні моделі для моніторингу річкових вод та управління процесами їх очищення») та кандидата технічних наук, доцента Володимира Кучерука («Розвиток теорії та принципів побудови інформаційно-вимірювальних систем технічного діагностування силових електромагнітних перетворювачів»).

Під час роботи конференції

працювало 15 секцій. Кожну з них очолювали два професори університету. І це суттєво вплинуло на якість проведення засідань.

— Приємно зауважити, гості відзначали, що конференція організована на високому рівні, — говорить доктор технічних наук, професор, завідувач кафедри комп'ютерних систем управління ВНТУ Володимир ДУБОВОЙ. — Загалом їм надзвичайно сподобався високий естетичний рівень університетських приміщень, охайність, порядок. Не приховували свого захоплення нашими студентами, стверджуючи, що вони значно вихованіші і приязніші, аніж студенти столичних ВНЗ. До речі, вся організаційна робота конференції здійснювалась студентами: вони займалися реєстрацією учасників конференції, обслуговували техніку під час доповідей. А технічне забезпечення конференції теж було на досить високому рівні — це також відзначали наші гості. Принагідно варто подякувати нашим спонсорам — компанії «Flextronics Design Ukraine» і Українській секції Інституту інженерів з електротехніки та електроніки (IEEE). Сприяла нам також і фірма «Інновінн». Хочу відзначити, що «КУСС-2005» на відміну від переважної більшості конференцій, які зараз проводяться в Україні, не мала комерційного характеру. Це завдяки політиці підтримки наукової роботи, яка здійснюється у нашому університеті. Тож, високі показники наукової роботи, які має наш ВНТУ, є наслідком такої політики. І проведення конференції є однією із її складових.

ПЕРЕМОГА НЕВІДВОРОТНА, АДЖЕ ДЛЯ ПОРАЗКИ — ЖОДНОГО ШАНСУ!

Чи взагалі важливе питання студентського самоврядування? Чи існує проблема активності студентів? Особисто я щодня стикаюсь з байдушним ставленням студентів до усього навколо них. Байдушність — це, напевно, проблема не тільки студентства, а й людства взагалі.

Студентська Рада ІНМТ провела опитування студентів перших курсів усіх академічних груп. Опрацьовані результати опитування показали, що 80% респондентів не дуже бажають впливати на хід життя ВНТУ. Відверто кажучи, цей результат нікого не здивував. Цьому є навіть досить серйозне наукове підґрунтя. За даними всеукраїнських соціологічних досліджень активного населення є лише 5-7%. Але згадайте один із законів маркетингу (його цілком можна спроектувати на життя студентів): 20% покупців споживають 80% продукції. Тому виявляється ніякої проблеми не існує. І глобальна мета студентського самоврядування — це виявлення серед загалу студентства невеликої частки активних, ініціативних, небайдужих студентів, потенційних лідерів і генераторів ідей. Саме вони зі своєю енергією мають допомогти підняти студентське самоврядування на той рівень, коли жодне питання студентства не вирішувалось без їх участі.

Студентське самоврядування — школа громадської роботи, школа майбутніх керівників, лідерів, політиків. Ми силами нашої Студентської ради прагнемо виховувати, розвивати творчі здібності талановитих у будь-якій сфері студентів. Для цього ми пропонуємо їм брати участь у різноманітних семінарах, тренінгах, конференціях.

Отримавши право бути делегатами на зборах усіх рівнів, студенти мають змогу бачити усю систему освіти з іншого боку. Ми можемо реально впливати на розвиток та вдосконалення вищої освіти. Я нині повноправний член Ради з виховної роботи Вінницького національного технічного університету, засідань деканату, директорату та Ученої Ради Інституту машинобудування та транспорту. Наша Студентська Рада має потужну підтримку з боку адміністрації, котра допомагає нам і направляє роботу у потрібне русло. Одним словом, усі можливості є, необхідне лише бажання! Бо 10 талановитих, неординарних особистостей можуть зробити життя всього інституту динамічнішим, цікавішим і таким чином завоювати репутацію передового інституту університету. А як писав Сальвадор Далі: «Не бійтеся досконалості, бо вона вам не загрожує».

Мені жаль, що я студентка уже 5 курсу. Дуже багато хотілося б зробити, але напевне це продовжать мої наступники. Інформаційний тижневик, сайт інституту, творчі гуртки, проведення вечорів, активна робота з адаптації першого курсу — це нині наші найвагоміші здобутки. Але на цьому ми не зупиняємось. Моя мета — за останній рік своєї роботи підготувати достойних лідерів студентського самоврядування.

І я від усієї душі вірю у те, що наша система освіти зміниться, що відбудеться демократизація вищої освіти і ми виждемо на новий якісний рівень. Бо перемога стає невідворотною, якщо для поразки не залишається жодного шансу!

**Світлана Сергієнко,
2ТМ-01, ІНМТ**

Було свято

КОЖЕН МІГ ПОБУТИ РАДИСТОМ

ВНТУ, один з найіміджевіших університетів України, відзначив своє 45-річчя. Урочистості відбувалися і в нашому Інституті радіотехніки, зв'язку та приладобудування. Розпочались вони з поздоровлень. Вітав присутніх у залі директор ІНРТЗП, доктор технічних наук, професор Василь Кичак, декан факультету радіотехніки та телекомунікацій, кандидат технічних наук, доцент Вадим Рудик, виступали гості свята — випускники нашого факультету.

Керівник групи розвитку Вінницької дирекції ЗАТ «Київстар Дж Ес Ем», випускник нашого Інституту РТЗП Олександр Алексєєв розповів про структуру компанії, її основні принципи побудови. Начальник цеху Вінницького радіотелевізійного передавального центру Микола Костюк розповів про роботу центру, про телерадіомовлення у Вінниці та області, а також про перспективи, що очікують студентів факультету після закінчення навчання.

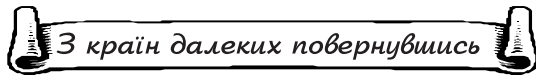
Зустріч з гостями відбувалась у дружній обстановці. Тямущі студенти своїми запитаннями не давали нудьгувати ані гостям, ані присутнім у залі студентам та викладачам.

А далі святкові заходи продовжили виставки наукових, навчально-методичних та технічних досягнень викладачів кафедр та кращих здобутків студентів Інститу-

ту РТЗП. Зокрема була проведена екскурсія для студентів-першокурсників факультету радіотехніки та телекомунікацій навчальними лабораторіями факультету, де провідні спеціалісти розповіли студентам які дисципліни їм передбачається вивчати, про лабораторне обладнання та про розробки студентами-старшокурсниками нових сучасних макетів, удосконалення лабораторного практикуму. Для всіх бажаючих були відкриті двері колективної аматорської радіостанції ВНТУ. Тут студенти не тільки могли ознайомитись з обладнанням і дізнатись про структуру аматорського радіозв'язку, а й відчутти себе справжніми радистами, надівши навушники та спробувавши прийняти сигнали з ще поки таємничого для них світу радіоефіру.

На загальноуніверситетських урочистостях за значні досягнення в науковій та навчально-методичній роботі впродовж минулого року віншували директора Інституту радіотехніки, зв'язку та приладобудування, професора Василя Кичака, завідувача кафедри, професора Сергія Злепка, доцента Геннадія Бортника, п'ятикурсника ФРТТК Олександра Пастуха (гр. ОТЗ-01)...

**Володимир БЕЛОВ, гр. ОТЗ-01,
голова СтудРади ФРТТК, голова Сектору інформаційної політики СтудРади ВНТУ**

З країн далеких повернувшись

З 22 по 30 жовтня у містах Усі та Цзясін (Східний Китай) експонувалась виставка «Дні науки і техніки України». Безпосередню участь у цьому престижному міжнародному заході взяв кандидат технічних наук,

доцент кафедри лазерної і оптоелектронної техніки нашого університету, заступник директора Інституту міжнародних зв'язків ВНТУ Сергій ПАВЛОВ.

Це уже третя виставка, організована Міністерством освіти і науки України та Міністерством науки і технологій КНР. Сергій Володимирович був учасником й попередніх виставок.

7 РОЗРОБОК НАУКОВЦІВ ВНТУ ЗАЦІКАВИЛИ ПІДНЕБЕСНУ ІМПЕРІЮ

— У виставці взяли участь провідні ВНЗ держави, наукові інститути й організації МОН України та Національної академії наук України. Наші науковці представили понад 400 наукових розробок та інноваційних проектів у різних напрямках, зокрема досягнення у царині ресурсовідновлювальних та інформаційних технологій, машинобудування і приладобудування.

— **Що демонстрував на виставці власне наш Вінницький національний технічний університет?**

— Ми представили сім науково-технічних розробок:

- ▶ Оптоелектронний комплекс для визначення стану периферійних судин серцево-судинної системи (розробники – професор ВНТУ Володимир Кожем'яко, доцент Сергій Павлов, професор ВНМУ Петро Колісник та доцент цього ж університету Олександр Барило);
- ▶ Оптоелектронний комплекс для визначення патологій у хребетно-рухомих сегментах (розробники — професор Володимир Кожем'яко, доцент Сергій Павлов, професор ВНМУ Петро Колісник);
- ▶ Апарат лазерний терапевтичний «QUANTRON-LASER» системи (розробники — професор Володимир Кожем'яко, доценти Сергій Павлов та Геннадій Лисенко, науковий співробітник Станіслав Тужанський);
- ▶ Технології виробництва надяскравих світлодіодних матриць вітчизняного виробництва (розробники — професори Володимир Кожем'яко та Володимир Осінський);
- ▶ Мікроелектронний багатоканальний пристрій для вимірювання температури, магнітного поля, оптичного випромінювання, тиску, вологості, концентрації газового середовища (розробники — професори Володимир Осадчук та Олександр Осадчук);
- ▶ Джерело електронів на основі тліючого розряду для парафазної технології (розробник — профе-

Китайським дівчатам національне українське вбрання личить

сор Олександр Новиков).

- ▶ Оптико-електронна інформаційно-вимірювальна система для неінвазивної діагностики біотканин (розробник — професор Василь Петрук).

— **Під час попередніх візитів до Китаю, Індії Ви уклали угоди про співробітництво. А цього разу?**

— Під час виставки я від імені ВНТУ підписав 11 протоколів про наміри співробітництва з організаціями та фірмами провінції Цзянсу та Чженцзян. Зокрема за такими напрямками: розвиток та впровадження лазерних та оптоелектронних технологій, нових джерел енергії високовольтного тліючого розряду для парафазної технології для високоякісної металургії та сенсорів, екологічний моніторинг стічних вод, технології виробництва надяскравих світлодіодних матриць українського виробництва.

— **Китайські освітяни досить зацікавлені стосовно навчання у нашому університеті**

Доцент кафедри ЛОТ ВНТУ Сергій Павлов представляє на виставці «Дні науки і техніки України» розробки нашого університету

Оптоелектронний терапевтичний прилад, розроблений науковцями ВНТУ, ще під час роботи виставки китайці використовували для масажу

їх юних співвітчизників.

— Так. Організаціям, що займаються набором студентів на навчання за кордоном, я надав усю необхідну інформацію (буклет, фільм про наш університет, адресу сайту). Майбутні китайські студенти ВНТУ детально цікавилися усім: від організації навчання до умов проживання в гуртожитках та харчування.

Торік ВНТУ уклав угоду з компанією «Shandong Foreign Trade (Holding) Corporation-LTD», яка вже направила на навчання до нашого університету 20 китайських студентів. До речі, китайці дуже ретельно вибирають ВНЗ, де навчатимуться їх студенти. Тому з моменту нашого співробітництва (а він триває вже два роки) шість разів побував у ВНТУ представник цієї компанії для ознайомлення з нашим університетом та умовами проживання іноземних студентів.

Україна зацікавлена у збільшенні кількості китайських студентів (зараз їх навчається в нашій державі близько 7 тисяч).

— Який вплив матиме ця виставка на відносини між Україною і Китаєм?

— Загалом виставка дала новий поштовх для співробітництва між Китаєм і Україною у сфері високих технологій. Тому зміцнення і подальший розвиток двосторонніх відносин між Україною та Китаєм є дуже актуальним для української зовнішньої політики.

— 3 пам'ятками древнього Китаю мали час знайомитись?

— На жаль, часу на туристичні візити зовсім не було. Усі дні працювали досить інтенсивно і напружено. Скажу лиш, що провінції Цзянсу та Чженцзян — це найбільші, найсучасніші центри Китаю з виробництва шкіри, фарфору, шовку, чаю. Саме тут знаходиться третя за висотою (420 м) в світі телевізійна вежа, найбільший океанарій, де зібрані риби з усіх океанів світу. А поблизу міста Усі розмістився найвищий у світі (88 м) Будда.

Варто знати

Презентація

«Основ теорії ґендеру»

Активні суспільні трансформації, що відбуваються нині, суттєво змінюють усталені способи життєдіяльності, суспільні норми та ідеологічні конструкції, що їх визначають. Ці трансформації активно осмислюються на різних рівнях; формуються і розвиваються нові наукові напрямки, що мають на меті осмислити та висловити ці зміни.

Одним із таких напрямків стала теорія ґендеру.

Активні представники української гуманітаристики долучились до розробки ґендерних підходів в освіті, в суспільствознавстві. Теоретичне дослідження «політик нерівності» як основна інтенція ґендерних студій потрапили в сприятливий ґрунт, визначивши теоретичну приєднаність та евристичність теорій ґендеру. Їх активне вивчення, адаптація та застосування для аналізу української ґендерної ситуації, що здійснювалися у вітчизняній гуманітарній та суспільствознавчій думці в останнє десятиріччя, перетворили ґендерні дослідження з локальної галузі соціального знання на чільний напрямок соціогуманітарної думки.

ґендерні дослідження, розпочаті в Україні зусиллями ентузіастів — викладачів та викладачів українських вищих навчальних закладів, дослідниць та дослідників з науково-дослідних установ, що першими оцінили евристичний потенціал теорій ґендеру, отримали значний розвиток. Наукова та громадська думка поступово прийшла до необхідності відмови від «ґендерно нейтральної» методології до обстоювання ґендерно чутливої термінології у наукових дослідженнях, обґрунтування актуальності та популяризація ґендерної проблематики та її вихід за стіни наукових лабораторій. Саме таким, цінним для формування нової освітянської парадигми, змін, що конче потрібні для залучення української освіти до процесів європейського рівня, став ґендерний підхід в освіті.

21 жовтня у Вінницькому освітньому ґендерному центрі відбулася презентація першого в Україні навчального посібника «Основи теорії ґендеру». У заході взяли участь провідні спеціалісти-гуманітарії з вінницьких вищих закладів освіти, представники гуманітарних кафедр ВНТУ, молоді викладачі, магістри, студенти ВЗО, представники державних інституцій, управління в справах сім'ї, молоді та спорту облдержадміністрації, недержавних громадських організацій. Серед авторів навчального посібника — директор Вінницького освітнього ґендерного центру, доцент кафедри філософії нашого університету Ірина ГОЛОВАШЕНКО.

Ірина Олегівна докладно розповіла про задум навчального посібника, про створення творчого колективу з його написання, про особливості проекту, учасницею якого їй довелося стати. Проект став можливим за умови підтримки Міжнародного фонду Відродження у співпраці з Міністерством освіти і науки України. Сам же проект здійснено в рамках Програми рівних можливостей ПРООН (UNDP) як реалізація ідей та позиції закладів системи ООН. У виступах було наголошено, що ґендерні дослідження — предмет міждисциплінарного вивчення.

Навчальний посібник «Основи теорії ґендеру» надає можливість знайомства з систематизованим викладом ґендеру, способами його побутування в різних суспільних сферах та соціальних інститутах. Його презентація стала чудовою нагодою для спілкування однодумців щодо подальшого впровадження ґендерних підходів в сучасний освітянський простір.

«СТУДЕНТСЬКА ОСІНЬ-2005»

Цього року традиційне свято першокурсників «Студентська осінь» пройшло (26, 27 жовтня) надзвичайно яскраво і натхненно.

З самого початку (в процесі народження ідеї) в основу проведення такого свята закладались завдання, які передбачали:

- ознайомити студентів першого курсу з різними напрямками роботи студентського «КЛУБУ ВНТУ», який забезпечує організацію різноманітних форм дозвілля, розвиток художніх задатків, збагачення духовних потреб;
- надати студентам першого курсу можливості продемонструвати наявність у кожного з них художніх здібностей, талант; залучити їх до участі в роботі самодіяльних гуртків, які працюють в «КЛУБІ ВНТУ»;
- підтримати та надихнути тих студентів, які закінчили мистецькі школи, гуртки (музичні, художні, танцювальні тощо) і мають бажання вдосконалювати свої здібності;
- здружити першокурсників, розширити коло їх спілкування з студентами інших факультетів, стимулювати розвиток таких людських якостей як комунікабельність, толерантність, шляхетність, етичність у всіх формах спілкування.

Цьогорічне свято дало можливість реалізувати майже всі концептуальні завдання засадничих основ. Незважаючи на те, що свято зазвичай проходить у формі конкурсу, переможених цього року не було. Кожний інститут підготував концертну програму, яка віддзеркалювала розмаїття мистецьких жанрів, художніх концепцій та здібностей виконавців.

Хоча, на жаль, деякі студенти при підготовці програм керувалися виключно «естетикою КВН» (тим самим дещо обмежуючи можливості і масштаб концертної програми), але в цілому мистецьке свято відповідало вимогам університетського рівня, за що я дякую і студентам, і керівникам

інститутів, факультетів.

Хотілося б назвати ті виступи, які члени журі одноголосно визнали найкращими:

- ІнМТ, Євген ЗИКОВ (гра на фортепіано);
- ІнМТ, Тетяна КОРИНЧУК (вокал);
- ІнТКІ, танцювально-музична композиція «Червона шапочка»;
- ІНЕЕЕМ, Віталій ЗИБЮК (вокал);
- ІНЕЕЕМ, студенти груп 1ЕКО-05 і 2ЕКО-05 («Танець ангелів»);
- ІнМ, Анна ГРАК, майстер спорту з художньої гімнастики (акробатична композиція Cafeso);
- ІнМ, Юлія КРИВДЮК, Олена ПЕДИНА (танець «Циганочка»).

Аби додати святу енергію та драматургію змагання, ми завжди проводимо його як конкурс. І цього року він створив певні «проблеми» для членів журі, адже дуже непросто було визначити претендентів на I, II, III місця. Але враховуючи ще такі критерії, як інтелектуальність і шляхетність, місця розподілились у такий спосіб:

- I — Інститут менеджменту;
- II — Інститут електроенергетики, екології та електромеханіки;
- III — Інститут машинобудування та транспорту, Інститут будівництва, теплоенергетики та газопостачання;
- IV — Інститут автоматики, електроніки та комп'ютерних систем управління, Інститут радіотехніки, зв'язку та приладобудування, Інститут інформаційних технологій і комп'ютерної інженерії.

Тамара БУЯЛЬСЬКА, проректор ВНТУ, заслужений працівник народної освіти України, професор, голова журі конкурсу «Студентська осінь»

Десята Муза

ДЛЯ ВАС — «МИСТЕЦЬКА СКАРБНИЦЯ»

8 листопада «Мистецьку скарбницю» відкрили «Ромео і Джульєтта» Франко Дзефіреллі. Саме цим художнім фільмом, який є класикою світового кінематографу, розпочав свою роботу кіно-клуб ВНТУ, створення котрого ініціювала кафедра культурології, мистецтва та дизайну нашого університету (завідувач заслужений працівник народної освіти України, професор Тамара БУЯЛЬСЬКА).

Хоча маємо десятки каналів кабельного і сотні каналів супутникового телебачення, віднайти у тих теленетрях вартісний фільм почасти не легше, ніж голку в копиці сіна. Якщо ж вам і пощастить, то втіху високим кінотвором затьмарить недоługa реклама, що вигулькує з екрану як необтяжений інтелектом суб'єкт з конопель.

Відеокасету чи диск з бажаним фільмом отримати теж проблема не з легких. Здебільшого сподівання на пункти прокату виявляються марними. А студентська юнь не дуже й знає, що слід шукати. Отож, саме для неї й існуватиме «Мистецька скарбниця».

Запрошує вона до себе — у конференц-залу (ауд. 222 ГУК) щовівторка на 17-00. Студенти мають можливість переглянути цілісний фільм вітчизняної і світової кінодраматургії — і художній, і документальний, і мультиплікаційний. Репертуар «Мистецької скарбниці» дібраний ретельно — усі стрічки титуловані: мають престижні світові кінопремії. Після перегляду надаватиметься можливість поділитись

враженнями, міркуваннями. Вхід, звісно, вільний.

15 листопада у «Мистецькій скарбниці» дивились документальний фільм «Земное и небесное» («Без патріарха») режисера Р. Казанцева. А 22 листопада переглянули «Жанну д'Арк» Люка Бессона.

Далі репертуар пропонується такий:

29 листопада	д/ф «Сім чудес Стародавньої Греції та Стародавнього Риму»
6 грудня	х/ф «Поліанна», Великобританія, 2002 р.
13 грудня	х/ф «Кармен» (реж. Антоніо Пуетро)
20 грудня	м/ф «Полярний Експрес» (Різдвяна казка) (реж. Роберт Земекис)

У ВНТУ впроваджена нова технологія гуманізації технічної освіти. Аналогів Центру культурології і виховання студентів, який створено у ВНТУ професором Буяльською, в Україні немає. Орієнтовно у травні наступного року у нашому техуніверситеті проведе своє виїзне засідання Президія Академії педагогічних наук України, аби вивчити, а потім популяризувати досвід ВНТУ стосовно виховної і культурологічної роботи зі студентами. Адже ВНТУ готує не просто інженерів, а технічну інтелігенцію.

Особистість

«Без друзей мене чуть-чуть,..»

...а с друзями — много»

«Містер Шарм-2005» сприймає світ з почуттям гумору

*«О, я хочу безумно ЖИТЬ:
Все суще — увековечить,
Безличное — вочеловечить,
Несбывшееся — воплотить».*
Олександр Блок.

«Містер ШАРМ» — популярний конкурс, який щорічно проходить у нашому університеті. Найкмітливіші та найрозумніші хлопці змагаються за престижний титул. Цього року щасливим переможцем став Олександр РЕМІННИЙ (група 2АВ-04 Інституту автоматики, електроніки та комп'ютерних систем управління).

Вінничанин, випускник ЗОШ №18 (до речі, закінчив її із золотою медаллю), активний учасник самодіяльності, один із солістів шкільної танцювальної студії «Art Dance», яка в 2004 році перемогла у міському конкурсі «Стартінейджер», цікавий співрозмовник, відкритий і щирий. Йому подобаються: активний відпочинок, армія (поважає), дівчата, Крим, літо, подорожі, пригоди, приходити вчасно (хоча постійно запізнюється), програмування (вже щонайменше два тижні), салат із крабових паличок, сонце, спорт, стипендія (особливо підвищена).

Під час конкурсу Олександр намагався зробити все для того, аби виступ був веселим та цікавим. Вірші до творчого завдання писав разом із другом. За 30 секунд повністю змінив сценічний образ так, що зала спершу його не впізнала, не повіривши, що так швидко можна перетворитися. Олександр зізнався, що найскладнішим випробуванням для нього став вальс. Два тижні наполегливо тренувався, під керівництвом друзів опанував мистецтво аристократичного танцю, його легкість та витонченість.

«Цього року конкурс пройшов на високому рівні. Мене до кінця гри не залишало хвилювання. Як відреагує на мою візитку зал? Чи сподобається мій творчий танцювальний номер жури?»

Готуватися до конкурсу йому допомагали директорат ІНАЕКСУ, а також

Олександр Краковецький (4АС-02), Анатолій Коновалюк (2АВ-04), Аня Чорна (1АМ-03), Таня Чорна (1АМ-03), Ольга Погонєць (4АС-03), Наталя Шквира (2ПЗ-03), Дмитро Яровий (уже випускник ВНТУ), Сергій Григус (3АВ-04) і звичайно всі співробітники університетського клубу, який очолює Катерина Федоренко. «Дуже вдячний батькам за моральну підтримку» — каже хлопець.

«Містер Шарм-2005» вірить у кохання з першого погляду. На запитання «Чи змінив би щось у своєму минулому?» відповів категорично: «Ні!» Без помилок, на його думку, не було б досвіду, і все склалося б зовсім інакше. Олександр вважає, що головне — це у будь-якій ситуації залишатися людиною, бути небайдужим і сприймати світ крізь призму почуття гумору.

«Олександр, що змінив конкурс у твоєму житті?» — запитую.

«Найголовнішим є те — що я залишився таким як і був. Просто тепер більше людей посміхаються мені. Людина приходить у це життя зі своїми здібностями, які повинна розвивати і дарувати іншим. І я вдячний Богу, що в мене є якісь здібності, але ніколи не скажу, що перемога в конкурсі «Містер Шарм» — це лише особисто моє досягнення».

**Ксенія Білоус,
ст.гр. ЕСМ-02 ІНЕЕМ**

9 листопада — День
української писемності та мови

ЖИТТЯ ДУХОВНОГО ОСНОВА

В обласній бібліотеці ім. К. І. Тімірязєва відбулася урочиста зустріч, організована Вінницькою обласною державною адміністрацією та обласною радою, з письменниками, науковцями, активістами громадського руху, журналістами та артистами. На урочистостях вшанували сподвижників українського слова та культури. Серед них виявились і викладачі нашого університету: доцент кафедри КМД Леонід ФІЛОНОВ та старший викладач кафедри філософії, голова громадської організації «Молода просвіта» Анатолій ТЕКЛЮК, а також студенти ІнРТЗП Володимир БІЛІНСЬКИЙ, Сергій БІЛОХАТНЮК, Андрій ШВЕДЮК та Дмитро ШТОФЕЛЬ. Всі вони були нагороджені почесними грамотами ОДА та облради й грошовими преміями.

Разом з доцентом кафедри КМД Леонідом Філоновим, який є головою творчого об'єднання «ГПлин», хлопці півроку тому започаткували щотижневу молодіжно-філософську передачу на обласному телеканалі ВДТ-6 «Вважаю так», в якій кожна молода людина може висловити свою думку з будь-якого питання, яке її турбує, або ж є цікавим для неї. Передача виходить щотижня в суботу о 18:50 з повтором в неділю об 11:45 та у вівторок об 11:30.

До Дня української писемності та мови активісти «Молодої просвіти» провели просвітницьку акцію серед підприємств міста «Реклама без штрафів». Вона мала на меті донести до кожного, що будь-яка реклама згідно з законом повинна бути виключно державною українською мовою.

Таким чином наші студенти та викладачі найактивнішим чином долучаються до розвитку рідної мови та культури не тільки в університеті, а й на обласному рівні.

Любов до рідної землі, до прабатьківської вітчизни, до отчого порогу завжди починається з усвідомлення своєї національної приналежності, з дотику до родових першовитоків:

*Рідна мати моя!
Ти ночей не доспала,
Ти водила мене у поля край села,
І в дорогу далеко ти мене на зорі проводжала,
І рушник вишиваний на щастя на долю дала...*
(А. Малишко)

Уже понад 12 років у нашому Вінницькому національному технічному університеті функціонує музей української етнографії. Його історія започаткована у 1993 році з ініціативи викладача тодішньої кафедри української мови **Валентини Дудатьєвої**, котра зуміла подати не лише модну ідею, але й виступила талановитим організатором створення експозиції музею, наповнення його необхідними матеріалами. Завдячуючи наполегливим зусиллям Валентини Миколаївни та викладачів кафедри українознавства музей нині став одним з найефективніших організуючих центрів національно-патріотичного виховання студентської молоді, бо лише

*В своїй хаті своя й правда,
І сила, і воля.
Нема на світі України,
Немає другого Дніпра...*
(Т. Шевченко).

Створюючи музей, Валентина Миколаївна працювала і з українськими, і з іноземними студентами. Заохочувала їх до знань про національну культуру України, про обереги нашої

Свою Україну любіть...

Університетський музей української етнографії

пам'яті. На заняттях і під час екскурсій студенти мали можливість текстуально ознайомитись з українськими народними традиціями («Український народний рушник», «Українська хата», «Українські крашанки та писанки», «Українська вишивка», «Гончарство в Україні»). Вихованці В. М. Дудатьєвої заслуговувались розповідями про рукотворні дива майстрів народних ремесел.

Вельми показовим є такий факт: Валентина Миколаївна розпочала оформлювати експозицію музею, залучивши до цієї роботи родичів, знайомих, колег по роботі. І саме вони надали найбільше експонатів. Водночас з глибокою зацікавленістю на пропозицію викладача відгукнулися і студенти ВНТУ, адже музей постійно поповнюється експонатами студентів, які не лише привозять знайдені на горищах у бабусь старовинні горщики, рушники, одяг, але й самі малюють, витинають, плетуть, вишивають, займаються гончарством. Саме тому в музеї представлені експонати вельми різного історичного часу — від таких, яким понад 200 років, до сучасних, які виконані студентами у старовинному стилі. Зараз музей нараховує понад сотню експонатів.

Ясна річ, що музей поки що має громадський статус. Але екскурсії музеєм для студентів проводяться постійно.

Запрошуємо студентів молодших і старших курсів взяти активну участь у поповненні музею експонатами. Адже в кожного з нас у селі є родина чи просто знайомі, котрі мають старовинні речі, що для них не є цінними, а в експозиції університетського музею можуть зайняти шанобливе місце.

Наш етнографічний музей потрібен не комусь персонально, а всім, хто вважає себе істинними українцями.

В'ячеслав Собченко (група 1ПЗ-02),

Катерина Горбач (131-02),

В'ячеслав Демчук (131-02),

Андрій Пержун (1ПЗ-02),

Григорій Присяжнюк (1ПЗ-02),

Світлана Волочай,

старший викладач кафедри українознавства

Заради майбутнього

«Екотопія» — міжнародний екологічний зліт молоді Європи, Азії та Америки, цього року відбувався у Молдові. На березі Дністра поблизу селища Сахарна. У ньому взяли участь представники понад 30 країн світу, загалом близько 300 осіб. Це переважно студентська молодь, що безпосередньо пов'язана з екологічними проектами, навчанням та роботою.

«Екотопія» в перекладі означає «екологічна вершина». Мета «Екотопії» — спілкування, обмін досвідом з вирішення екологічних проблем, еколого-просвітницька робота, культурно-виховні заходи і, нарешті, організація молоді стосовно вирішення глобальних екологічних і соціальних проблем планети. «Екотопія» є прикладом гармонійного співіснування з навколишнім середовищем. Її учасники віддають перевагу вегетаріанській кухні, безпечним для довкілля видам транспорту і побутовим технологіям. Всі мешканці табору колективно приймали рішення і спільно брали участь у повсякденній роботі. Жили в наметах на березі Дністра. Спілкувалися переважно англійською.

Головна тематика «Екотопії-2005» — альтернативні екологічні технології в рамках концепції сталого розвитку. Це черговий Екологічний форум молоді, який відбувається впродовж 13 років і щороку в різних країнах Східної і Західної Європи. «Екотопію» приймали свого часу Франція, Польща, Чехія, Нідерланди, Угорщина, Шотландія, Німеччина, Румунія, Фінляндія, Болгарія, Ірландія, Україна...

Це фестивалі, на якому збираються однодумці, щоб створити на два тижні власне ідеальне суспільство, основними цінностями якого є повага до природи, людини, рівноправність та справедливість. Молоді люди з багатьох країн приїжджають в «Екотопію», щоб поділитися своїми вміннями

Студенти ВНТУ на

Вернісаж

РОБИТИ ТЕ, ЧОГО ПРАГНЕ ДУША

У художньому музеї Центру культурології і виховання студентів нашого університету відкрилась нова, уже 125 експозиція. Це виставка робіт знаного вінницького митця Анатолія Непорожного (скульптура, пастель).

Анатолій Кузьмич багато років співпрацював з нашим Центром культурології. Часто бував в університеті як голова обласної організації Національної спілки художників України (очолював її з 1991 по 1997 рік) на відкритті нових вернісажів. Власне у нашому музеї це уже третя його персональна виставка. Нинішня, на жаль, присвячена пам'яті митця.

— Кожна робота Анатолія Кузьмича відображає його власне доброзичливе ставлення до світу, захопленість неповторністю і різноманіттям буття. Своїми творами митець торкнувся вічності, — зауважила, відкриваючи виставку, директор ЦКІВС, завідувач кафедри КМД нашого університету, професор Тамара БУЯЛЬСЬКА.

Вшанувати пам'ять колеги, поділитися спогадами про нього прийшли вінницькі художники Надія БАГНЮК, Юрій КІЗИМОВ, голова ВОО НСХУ Леонтій ГРИНЮК.

Студенти не лише зацікавлено знайомились із художніми полотнами, скульптурами митця. Третьокурсник Інституту автоматики, електроніки та комп'ютерних систем управління Микола КАПРАВЧУК виконав свою власну пісню. І звучала вона наддивовижно суголосно творчості художника.

До того, аби виставка відбулася, активно долучилася родина Анатолія Кузьмича. Вони трепетно ставляться до творів, що дістались їм у спадок. І примножують мистецькі традиції, закладені ним у родині. Онук майстра

Дмитро РОМЧИК теж малює. Одну свою роботу уже передав у дарунок художньому музею університету.

— У мого діда була папка, де він зберігав ескізи до робіт. У цій папці зберігав і нотатки з афоризмами відомих людей, записи власних думок. Так от мені запам'яталась одна: «Жити — це робити те, чого прагне душа. Інше — смерть». Мій дід народився у селі, а у селі які професії популярні — лікар, вчитель. От і мого діда вмовили йти вчитись на фельдшера. Вчився на відмінно. Але через півроку кинув училище. «Не хочеш учитись — їди в колгосп» — таким було рішення його батьків. І він пас корів і малював. Але потім таки поступив у Київське училище прикладного мистецтва. Згодом уже після закінчення Академії образотворчого мистецтва приїхав у Вінницю за направленням як скульптор. До речі, мій дід одним з перших в Україні почав займатися чеканкою. Малювати — це моє велике захоплення. Хобі. Але власне я не бачу себе художником. З раннього дитинства цікавився авто-

Мирослава Василівна, дружина художника, серед студентів нашого університету

мобілями. Саме тому цього року поступив до нашого ВНТУ на факультет автомобілів та їх ремонту і відновлення Інституту машинобудування та транспорту. Пригадую, як я ще будучи школярем, прогулювався з дідом П'ятничанським лісом. Помітив, що група юнаків, десь осіб 15, що відпочивали неподалік, звернули на нас увагу. Мені здалось, що в них недобрі наміри. А вони підійшли і запитали мого діда: «Ви художник? Ви відкривали виставку у нашому технічному університеті, а потім проводили майстер-класи, показували як малювати пастеллю». Тож пишаюсь, що нині я теж є студентом ТАКОГО технічного університету.

Родина Анатолія Непорожного вирішила після закінчення виставки передати в дарунок художньому музеєві ВНТУ кілька скульптур роботи майстра і декілька його графічних робіт.

Фото Володимира КРАВЦЯ

екологічній вершині

і знаннями, спланувати нові заходи, знайти друзів-однодумців, майбутніх партнерів, звернути увагу місцевого населення на екологічні проблеми регіону та, врешті, просто добре провести час серед чудової природи.

На цьогорічній «Екотопії» представляли Україну студенти ВНТУ — я, першокурсник Роман Петрук, та випускник-еколог Віталій Іщенко (аспірант кафедри хімії та екологічної безпеки). Для Віталія це вже третя «Екотопія».

Під час форуму ми мали змогу знайомитися з історією краю, подорожували Молдовою — побували біля водоспадів, відвідали скельний монастир. А вечори в «Екотопії» проходили навколо вогнища, де молодь представляла свою національну культуру і традиції.

Такі зустрічі молоді слугують збереженню довкілля, вчать жити на принципах добра й любові до Людини і Природи.

Роман Петрук, група ЕКО-05

На відпочинку в таборі. Роман Петрук (ліворуч) та Віталій Іщенко

Війна з тютюном триває. Хто переможе?

Нарешті наша країна перейняла від Заходу щось позитивне. А саме, Президентом підписано Закон України про заборону куріння в громадських місцях. Таким чином, шанувальники тютюну матимуть змогу насолоджуватися цигарками виключно у спеціально відведених місцях. (У нашому університеті такі «димові» місця уже обладнано). Якщо ж ігноруватимуть це обмеження — зароблятимуть штраф.

Але напевно чи цей закон щось суттєво змінить, оскільки слід вдосконалювати насамперед свідомість самих громадян. Але викликає повагу той факт, що проблема паління переросла балачки з трибун і знайшла своє відображення в законодавстві України.

А наш часопис охоче долучається до титанічно важкої проблеми: пробує переконати, що курити — це шкодити собі.

Тютюн завдає шкоди тілу, руйнує розум, отупляє цілі нації.

О. де Бальзак

КУРІННЯ АБО ЗДОРОВ'Я - ВИБИРАЙТЕ!

I. СКОРОЧЕННЯ ЖИТТЯ КУРЦІВ

Чому люди починають курити?

Одна з головних причин — цікавість. Друга причина початку куріння в молодості — наслідування дорослих.

«Звичка — друга натура» — саме цим можна пояснити куріння багатьох людей, які і раді були б кинути це нікчемне заняття та не можуть себе переконати.

Звичка курити так міцно увійшла в побут, що на перший погляд може здатися необхідною життєвою потребою. Багато курців і години не можуть обійтися без сигарети. Курять уранці після пробудження, до і після їжі, на відпочинку і під час напруженої розумової праці, традиційного «перекуру» після фізичної праці і наприкінці дня — на сон грядущий.

За даними Всесвітньої організації охорони здоров'я, загальна смертність курців перевищує смертність некурців на 30-80%, причому найбільша різниця припадає на вік 45-54 роки, тобто найцінніший щодо професійного досвіду і творчої активності.

Можна з певністю сказати, що кожна нова затяжка сигаретним димом скорочує людське життя принаймні на один вдих, а кожна вкурена сигарета збавляє віку на 15 хвилин. «Хто ці хвилини бачив і хто їх лічив?» — іронізують курці. Так, для окремої людини це показати важко, але здебільшого курці живуть набагато менше, ніж некурці.

Головний компонент тютюну — нікотин. Нікотин — надзвичайно сильна отрута, яка діє переважно на нервову систему, травлення, а також на дихальну і серцево-судинну системи.

Систематичне вивчення дії нікотину на живий організм дало підставу ученим припустити двофазність реакцій на його введення. Спершу настає підвищена подразливість і збудливість різних систем і органів, а потім цей стан змінюється пригніченням.

Курці інстинктивно у процесі вжи-

вання нікотину відчули цю відмінність. Суто психологічно, «щоб збадьоритися», наприклад під час роботи, люди влаштовують часті перекури. Але фактично вони обертаються ще більшою втомою організму (друга фаза впливу). Той, хто вважає, що куріння може заспокоїти людину, намагається використати пригнічуючий момент дії нікотину.

Скорочення життя курців залежно від кількості щодня вкурених цигарок і від віку (за даними Інституту раку США)

Вік	Скорочення життя при щоденному вкурюванні такої кількості цигарок			
	1 - 9	10 - 19	20 - 39	Понад 40
До 25	- 4.6	- 5.5	- 6.2	- 8.3
35	- 4.5	- 5.4	- 6.0	- 7.9
45	- 4.1	- 5.0	- 5.6	- 7.0
55	- 3.5	- 4.0	- 4.4	- 5.4
65	- 2.8	- 2.9	- 3.1	- 3.4

Сьогодні про шкідливість куріння ми знаємо досить багато. З'явився навіть новий термін: «хвороби, пов'язані з курінням». За даними Всесвітньої організації охорони здоров'я від них щороку вмирає близько мільйон осіб, і гинуть вони здебільшого у відносно молодому і цілком працездатному віці.

Куріння спричиняє обвапнування (склероз) судин і стає одним з найважливіших факторів, які підвищують ризик інфаркту міокарда, інсульту, захворювання артерій серцевого м'яза і мозку.

Не дивно, що в курців різко підвищена частота захворювань дихальних шляхів: хронічного бронхіту й емфіземи — хворобливого розширення тканини легень. Ці хвороби щороку бивають десятки тисяч і калічать ще більшу кількість людей. Подвійна атака на легені забрудненого повітря і тютюнового диму, безумовно, пояснює дедалі зростаючу частоту захворювань дихальних шляхів. Але головним виватцем залишається тютюн. Кількість випадків смерті від хронічного бронхіту й емфіземи серед курців у 5 разів вища, ніж серед некурців.

Тютюн і серце. Серцево-судинні хвороби лідирують стосовно захворюваності і смертності населення, особливо в економічно розвинутих країнах. Причини їх зростання різні, але один з найважливіших факторів є куріння. Це означає, що ризик захворіти й померти від хвороби серця та судин (гіпертонія, стенокардія, інфаркт міокарда, інсульт) вищий, коли людина курить.

Яким чином тютюн може впливати на серцево-судинну систему?

Нікотин у першій фазі свого впливу збуджує судиноруховий і дихальний центри, а в другій фазі, навпаки, пригнічує їх. Якщо простежити за пульсом курця, то можна помітити, що після першої затяжки він сповільнюється, а потім серце починає битися частіше. Одночасно з цим підвищується артеріальний тиск, що обумовлено звуженням периферичних судин. До того ж оксид вуглецю, що надходить із сигарет, підвищує вміст холестерину в крові й зумовлює розвиток атеросклерозу.

Юрій КОЛЮХОВ,
начальник відділу ІНІНВ

Тим часом...

В УКРАЇНІ КУРЦІВ БІЛЬШАЄ...

В Україні курить 66% чоловічого населення (62% - щодня, 4% - епізодично) і 20% жіночого (17% - щодня, 3% - епізодично). Про це свідчать результати останнього масштабного тематичного соціологічного дослідження, проведеного Київським міжнародним інститутом соціології влітку 2005 року.

Як повідомили представники Коаліції громадських організацій і ініціатив «За вільну від тютюнового диму Україну», курців за останні роки стало більше.

Підсумки соціопитування красномовно свідчать, що сигарети для українців стають доступнішими, і це є однією з причин збільшення кількості курців.

Уже давно захопленість населення України тютюнопалінням, за оцінками фахівців, набула масштабів епідемії.

<http://socio-lab.vstu.vinnica.ua>

Будьмо оптимістами!

«У нашому житті близько 9 частин доброго і правильного, а близько 1 частини поганого. Якщо ми хочемо бути щасливими, то для цього потрібно зосередити увагу лише на доброму і не думати про погане. А якщо ми хочемо хвилюватись, засмучуватись, хворіти виразкою шлунку, то нам потрібно зосередитись на 1 частині неприємностей, а 9 частин світлого і радісного ігнорувати.

Нам потрібно надавати більше уваги усуненню поганих думок з голови, ніж вирізання пухлин і наживів на тілі».

Ці слова були сказані Епікліпом багатьох років тому, але хіба це сказано не про сучасне життя?

Досить часто трапляються ситуації, коли нам буває погано.

У такі хвилини здається, що інші люди погано ставляться до нас. Почуваємо себе самотніми. Думаємо: «Всі люди погані. Здається, що ніхто не може нам допомогти». Але, виявляється, завжди є вихід.

ЩО МОЖНА ЗРОБИТИ, ЩОБ ПОЧУВАТИСЯ ЩАСЛИВИШИМ?

Як вважаєш, чи однаково ми сприймаємо одну і ту ж неприємну ситуацію?

Давай поміркуємо. Візьмемо досить типову ситуацію для студентського середовища. Наприклад, ти ще не став «своїм» серед одногрупників.

Тобі здається, що тебе недооцінюють, іноді просто ігнорують, ставляться до тебе байдуже, чи навіть вороже.

Які почуття виникають у тобі в цій ситуації?

Пригнічення: «Я не такий, як всі...»

Заздрощі: «Він завжди в центрі уваги...»

Засмучення: «Він мене знов не помітив...»

Образ: «Годі. Ви мені теж не потрібні. Обійдуся без вас...»

Впізнаєш себе? Можливо, не в такій ситуації, але в подібній.

Чи бувало так з тобою? Згадай інші подібні ситуації.

Але насправді те, що трапилось, тобто сама подія, і наша реакція на неї – дві зовсім різні речі.

Дуже часто справа зовсім не в тому, що трапилось, не в самій події, а в тому, як ти її сприймаєш. Насправді наша реакція на неприємності у більшості випадків буває значно перебільшеною.

Але проблема є, і її треба вирішувати.

По-перше, щоб прийняти розумне рішення, як діяти далі, необхідно подолати негативні емоції, які тебе охоплюють.

Наскільки б не було важко, поговори з людиною, якій можна довіряти. Якщо такої можливості немає, просто на аркуші паперу напиши те, що трапилось, те, як ти себе відчуваєш.

Спробуй намалювати на папері схему того, що трапилось. Подумай над причинами, напиши їх у цю схему. Подумай, що і на якому етапі можна було б змінити.

Проаналізуй усі наслідки того, що трапилось. Ти побачиш, що навряд чи серед них є такі, які не можна виправити. Подумай, як це краще зробити.

Не треба весь час звинувачувати себе.

Спробуй прийняти свою невдачу як урок. Скажи собі: «Я тільки вчуся, маю право на помилку».

Подумай, у чому була твоя помилка?

Чому в тебе не вийшло те, чого ти прагнув? Що тобі все ж таки вдалося?

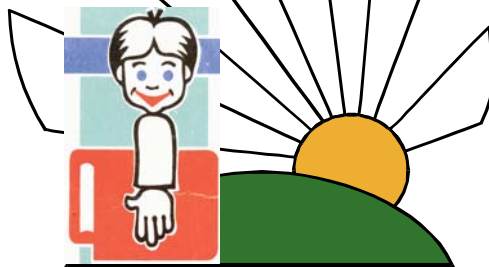
Стати впевненішим допомагають слова: «Я зможу». Спробуй кожного разу повторювати їх собі в складних обставинах.

Розглянемо ще одну ситуацію і спробуємо подивитись, як з нею можна впоратися.

* Я знову погано відповів на семінарі, хоча провів чимало часу в бібліотеці і вдома весь вечір вчив.

За що я все ж таки можу себе похвалити?

У ЖИТТІ ЗАВЖДИ Є ВИХІД

* Я зумів розкрити зміст питання, а минулого разу я геть розгубився.

У чому була моя помилка?

* Відповідаючи, я подивився на групу, і збагнув, що мене «оцінюють», тому і розхвилювався.

Що можна змінити наступного разу?

* Спробую дивитися не на одногрупників, а, наприклад, на протилежну стіну.

Так, нам не байдуже, що про нас думають інші. Але звідки знаєш, що саме про тебе думають?

Психологи стверджують, що людям частіш лише здається те, що про них думають інші.

ЯК ПОЧУВАТИ СЕБЕ КРАЩЕ У НЕПРИЄМНИХ СИТУАЦІЯХ?

Не поспішай «виплескувати» свої почуття на оточуючих. Навчись заспокоюватись. Для цього є різні способи. Вибери той, який тобі підходить.

Зроби дихальну гімнастику. Декілька глибоких вдихів і видихів (вдихни, затримай дихання на 10 – 15 секунд, повільно видихни).

Випий склянку води, чаю, соку. Стань під душ.

Спробуй відвернути свою увагу: прогуляйся на свіжому повітрі, вдягни спортивний костюм та зроби пробіжку — це перевірений спосіб.

Тобі допомагатиме ведення щоденника, хобі, заняття творчістю. До речі, чимало геніальних віршів чи музичних творів написано їх авторами саме у стані глибокого душевного болю.

Поговори з ким-небудь телефоном на іншу тему, почитай книгу, послухай музику. Можна просто зайнятися домашніми справами, прибрати у кімнаті — це теж чудово заспокоює. Придумай свій спосіб.

Після такої розрядки відчуваєш себе спокійніше. Тепер можна обдумати і обговорити ситуацію без крику, плачу та сварки. Рішення обов'язково знайдеться.

І наостанок.

НАБАГАТО ЛЕГШЕ ЖИВЕТЬСЯ ДОБРОЗИЧЛИВИЙ ЛЮДИНІ

Як себе почувають злі, жадібні, заздрісні люди? Постійне невдоволення шкодить серцю, нервовій системі, шлунку. Окрім того, у

такої людини зазвичай зовсім мало друзів.

А доброту треба «тренувати»: робити добрі вчинки, помічати в людях хороше. Якщо при тобі когось образили, підтримай слабшого.

ПАМ'ЯТАЙ: СЛОВО МОЖЕ ВРЯТУВАТИ

Виходячи вранці з дому, скажи собі: «Цього дня я житиму по-новому, краще!» Прийми свідоме рішення і виразно скажи собі, що протягом дня я:

- ▼ буду радісним і веселим; усміхнуся як мінімум 3 рази (це ж не боляче!);
- ▼ спробую менше критикувати і буду поблажливішим до вад та помилок людей, з якими спілкуватимуся. Прагнути інтерпретувати їхні дії доброзичливіше;
- ▼ наскільки дозволять обставини, поведимось так, ніби успіх неминучий; я вже є тією особистістю, якою прагну стати;
- ▼ спробую ставитися до людей співчутливіше й дружелюбніше;
- ▼ не допущу, щоб мої судження надавали фактам песимістичного, негативного забарвлення;
- ▼ щоб не трапилось, реагуватиму спокійно і розумно;
- ▼ повністю ігноруватиму всі негативні факти, які не можу змінити;
- ▼ саме сьогодні не боїтись, зокрема, не боїтись бути щасливим, насолоджуватися красою, любити й вірити, що тим, кого люблю, я теж не байдужий.

Просто? Безумовно. Але всі наведені вище способи дій, мислення, відчуття дадуть тобі змогу створити новий власний образ, навчитися зовсім по-іншому реагувати на життєві негаразди.

Спробуй прожити за цими правилами хоча б три тижні, і ти переконаєшся, що тривога, песимізм зникнуть, а впевненість у собі зросте.

Лариса КОСАРЄВА, психолог ВНТУ, молодший науковий співробітник лабораторії соціологічних досліджень

Якщо тобі необхідна підтримка чи консультація,

ЗВЕРТАЙСЯ ЗА ТАКИМИ АДРЕСАМИ ТА ТЕЛЕФОНАМИ:

Консультація психолога ВНТУ ВНТУ, ауд. 2361	58-01-38
Вінницький міський центр соціальних служб для молоді вул. Соборна, 59, к.711	35-60-64
Обласний центр «Соціальна служба для молоді» вул. Володарського, 47	32-29-32
телефон довіри (м. Київ, щодня, безкоштовно)	0-800-500-21-80
Центр планування сім'ї	32-20-60
Центр «Соціотерапія» (консультація нарколога)	26-27-10

10 листопада — Всесвітній день молоді

Весна життя

*Ніхто не відчуває, як минає молодість,
та кожен відчуває, коли вона вже минула.
(Сенека Молодший)*

Трохи проживши на світі, із здивуванням помічаєш, як починають молодіти люди навколо тебе.

Немає чітких меж для окреслення цієї соціальної категорії — молодь. Це люди віком до вісімнадцяти, двадцяти п'яти чи тридцяти років? Молодість — то стан душі. Ознаки цього стану — незмінний оптимізм, здатність радіти навколишньому світу, прагнення відкривати нове в собі та в інших, уміння використовувати кожну хвилину з максимальною користю. Багато людей зрілого віку мають ці риси. Але трапляється, що зовсім юні особи ставляться до дійсності з цинізмом та скепсисом, маючи черстві серця.

Я вирішила провести блиц-інтерв'ю на цю особливу тему зі студентами, викладачами та співробітниками нашого університету. Отож, питання, на які вони відповідали:

1. Що то воно — молодість?
2. Чи здатні Ви на відчайдушні вчинки, властиві молодості?
3. 10 листопада святкуєте?
4. Що є визначальним, на Вашу думку, для молодості?

Валентина КОРЕНЧУК, студентка групи 1ЕСЕ-04, Інститут електроенергетики, екології та електромеханіки.

1. Це найпрекрасніші роки. А власне студентство — найцікавіше, що може бути поєднане з молодістю. Молодість у кожної людини триває різний проміжок часу.
2. Звісно!
3. Інакше й не може бути!
4. Впевненість у тому, що все зможеш подолати, що все ще попереду.

Микола БИКОВ, професор кафедри комп'ютерних систем управління.

1. Молодість — це період надій і досягнень. Найщасливіший час життя.
3. Звичайно, тому що в мене молоді діти.
4. Впевненість, що всього можна досягти завдяки знанням і вмінням.

Наталія ШЕВЧУК, бібліотекар НТБ ВНТУ

1. Молодість — це щастя. Людина в душі все життя молода. Хоча трапляються такі, хто просто ледачий душею.
2. Звичайно!
3. Ні, але моя дочка святкує.
4. Безстраштя, відчуття сили в собі, впевненості, що все буде так, як задумано.

Ірина ГАЙДЕЙ, група 1МЗВ-04, Інститут менеджменту

1. На мою думку, молодість визначає не вікову категорію. Говорити, що людина молода, коли їй від 15 до 30 років, а стара, якщо вже за 30 чи 40 — невірно. Відчуваєш себе життєрадісним, сповненим енергії, ідей, почуттів — ти молодий. Отож, не те, як виглядаєш чи скільки тобі років, а те як себе відчуваєш є визначальним для молодості.
3. Відзначати цей день я з друзями почала кілька років тому. Йдемо на концерти, беремо участь у конкурсах та інших заходах, приурочених до цього дня. Просто весело проводимо час.
4. Я вважаю, що це такі риси, як енергійність, життєрадісність, оптимізм, почуття гурору.

Анатолій КОРЕННИЙ, начальник локального центру нових навчально-наукових комп'ютерних технологій ВНТУ

1. Це життя, це весна, це квіти, це все живе!
2. За певних обставин, можливо. Наприклад, я був активним учасником Помаранчевої революції, рушійною силою якої була молодь.
3. Проводжу час разом з доньками, намагаюся зрозуміти їх і їхні погляди на життя.
4. Відважність, сміливість, веселість, радість.

Роман БОЙКО, головний інженер АГЧ ВНТУ

1. Молодість — це мої діти, які навчаються у нашому університеті. Я теж вважаю себе молодим. Свого часу закінчив «політех», тепер працюю тут уже 20 років. Коли приходжу на роботу, в оточенні наших чудових студентів відразу відчуваю прилив енергії, життєвих сил. Головне не бути скептиком.
2. Так!
3. Ми з родиною сідаємо в авто і їдемо на природу відпочивати, аби провести час разом.
4. Дивлячись на своїх синів, можу сказати, що романтика, віра в майбутнє і в себе.

Віталій ЧАЙКА, група ТЕ-03, Інститут будівництва, теплоенергетики та газопостачання

1. Молодість — час, який відповідає певному психологічному стану. Людина визначає для себе високі цілі в житті й долає їх. Вчинки часто бувають спонтанними, не досить обміркованими.
3. Не завжди. Іноді є важливіші справи.
4. Найперше — це свобода. Коли ти молодий, здається, що весь світ перед тобою відкритий.

Спілкувалася Вікторія Андрійченко, група АМЗ-04, ІНІТКІ

СПОРТ

Вітаємо

переможця Чемпіонату України
з боротьби на поясах у вазі +90 кг
Артема ВОЙТОВИЧА
(група 1МЗВ-04, ІНМ)

та призерів:

- Богдана ПИСАРЕНКА (ЕЗ-03, ІНРТЗП) — 2 місце,
Дениса ГРУБАРА (АЕ-03, ІНЕЕЕМ) — 2 місце,
Дениса НЕМОРУКА (1ТМ-01, ІНМТ) — 3 місце,
Олександра КУШНІРА (ЗТ-05, ІНМТ) — 5-6 місце,
Олега ХРАНОВСЬКОГО (ТГ-04, ІНБТЕГП) — 5-6 місце.

* * *

Спортсмени семи вищих навчальних закладів Вінниці брали участь у легкоатлетичному кросі, що проводився у Лісопарку обласного центру. Дистанцію 2000 м першим пробіг Євген ДЕРБЕНЬОВ (Інститут будівництва, теплоенергетики та газопостачання нашого університету). Другий результат показав Руслан ПОХИЛЮК (теж ІНБТЕГП).

* * *

На першості області з боротьби здюдо серед юнаків студенти нашого ВНТУ здобули два перших місця: Богдан ПИСАРЕНКО (група ЕЗ-03 Інституту електроенергетики, екології та електромеханіки) у ваговій категорії понад 100 кг і Петро МАЗУР (2ТМ-01 Інституту машинобудування та транспорту) у ваговій категорії 100 кг. У цій же категорії, що й Петро, третю сходинку п'єдесталу пошани виграв Артем ВОЙТОВИЧ (1МЗВ-04 Інституту менеджменту).

На Чемпіонаті області з боротьби здюдо, який проходив 22-23 жовтня, наші хлопці теж виступили досить вдало.

Перше місце у ваговій категорії 60 кг Олександр КУШНІР (ЗПЗ-03, ІНІТКІ); друге (73 кг) Денис НЕЛЮДРУК (1ТМ-04, ІНМТ); друге (90 кг) Сергій КУШНІР (ЗТ-05, ІНМТ); третє (90 кг) Віталій ГАЛЕТА (1 ЕСМ-05, ІНЕЕЕМ); перше (100 кг) Петро МАЗУР (2ТМ-01, ІНМТ); друге (100 кг) Артем ВОЙТОВИЧ (1МЗВ-04, ІНМ); перше (+100 кг) Богдан ПИСАРЕНКО (група ЕЗ-03, ІНЕЕЕМ).

Команду готував майстер спорту, старший викладач кафедри фізичного виховання Дмитро ПОЛІШ.

* * *

Відбулась спартакіада з баскетболу серед інститутів ВНТУ (чоловіки).

Перше місце виграли спортсмени Інституту машинобудування та транспорту. Друге — Інститут інформаційних технологій і комп'ютерної інженерії. Третє — Інститут будівництва, теплоенергетики та газопостачання.

Кращими бомбардирами цих змагань були Максим КОРОЛЬ (1ПЗ-04, ІНІТКІ), Тарас ПЕТРОВСЬКИЙ (2КС-01, ІНІТКІ), Євген ГОЛОВЕНЬКО (МВ-04, ІНМТ) і Костянтин МАЦЮК (1Б-01, ІНБТЕГП).

ЄВРОПЕЙСЬКА «БРОНЗА»

III місце в Кубку Європи серед клубних команд (ходьба на 15 км), який відбувається у місті Мелфі (Італія) виборов студент нашого університету Олександр Лук'янчук.

Для Сашка жовтень видався досить вдалим і врожайним. А цифра «три» — щасливою.

У жовтні хлопець встиг здобути ще два «бронзових» місця: в Івано-Франківську на Чемпіонаті України (ходьба 50 км) і в Мукачеві на Кубку України (ходьба 10 км).

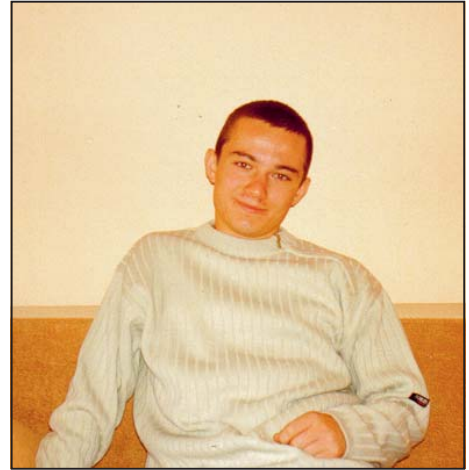
Кандидат у майстри спорту України і кандидат у збірну команду України з легкої атлетики Олександр Лук'янчук, вперше виступаючи на такій складній дистанції як 50 км, в Івано-Франківську подолав цю відстань, трохи не виконавши норматив майстра спорту України.

«Імпульс» уже писав про цього

спортсмена, адже Сашко Лук'янчук представляв Україну на Кубку Європи у Чебоксарах, де наша команда посіла також III місце.

П'ятикурсник Інституту автоматики, електроніки та комп'ютерних систем управління Олександр Лук'янчук (група 1АМ-01) і стосовно навчання встигає бути одним із лідерів у групі. Хоча заняття спортом займають надзвичайно багато часу — аби виступати на дистанції 50 км, слід знаходити до 200 км у тиждень.

Сашко не єдиний представник родини Лук'янчуків у нашому університеті. Його молодша сестра Вікторія —

студентка другого курсу і одна з провідних бігунок області на дистанції 400 м.

Андрій КОВЕНКО

Велоспорт, на твою думку, популярний нині?

В Україні велоспорт не користується особливою популярністю. А от у всьому світі його популярність поступово стає на один рівень з футболом.

Які досягнення маєш?

Найвищим своїм досягненням вважаю 3 місце на Всеукраїнських юнацьких іграх 2005 року (ці ігри відбуваються раз на 4 роки).

А ще нещодавно (у липні цього року) брав участь у Всеукраїнських змаганнях у Білій Церкві — шосе, індивідуальна гонка на час 25 км за 36 хв. 00 с (15 місце з 78).

Молодіжні ігри у Львові (липень-серпень), трек — гіт 200 м з ходу — 13.5 с — (16 місце з 120); індивідуальна гонка переслідування 3 км — 3.29.7 (11 місце з 120).

Всеукраїнські змагання у Кіровограді 15-18 вересня цього року — шосе. Індивідуальна гонка 15 км — 22 хв. 09 с (9 місце з 90). Парна гонка 25 км — 33 хв. 52 с. Підтвердив норматив кандидата в майстри спорту.

Женю, ти задоволений своїми досягненнями?

Жоден спортсмен не задоволений своїми досягненнями. Не можна зупинятися. Постійно потрібно вдосконалювати свою спортивну форму, майстерність. Перші мої змагання відбулися у Николаєві у 2001 році. Я здобув 13 місце. Тоді мені здавалося, що я досяг високих результатів!

Який наступний старт?

Зараз сезон вже закінчився, але, якщо буде фінансове сприяння, то візьмемо участь у зимовому чемпіонаті на треку, який відбудеться в грудні у Львові.

Як давно ти займаєшся спортом?

Серйозно велоспортом я займаюсь 5 років. Мій тренер

СЕНС ЖИТТЯ — РУХ

Вперше сів на велосипед у років три. А нині він для Жені не просто засіб пересування чи спортивне знаряддя, а спосіб життя! Хлопець переконаний, що його думку поділяють усі, хто займаються цим видом спорту.

Євген ГУДЗОВСЬКИЙ (група 2МФК-04 Інституту менеджменту) — кандидат у майстри спорту, неодноразовий переможець чемпіонатів області каже, що нині просто не уявляє свого життя без руху і швидкості.

С. Николаєв. Насамперед йому я завдячую своїми спортивними досягненнями.

Де ти тренуєшся?

Тренувальна база знаходиться поблизу стадіону «Локомотив», але основним тренувальним «майданчиком» для велосипедиста є дорога.

Швидкість жити не заважає?

Коли проїжджаєш на велосипеді понад 100 км (а це 3-4 години в сідлі), відчуваєш не просто втому, а повне фізичне виснаження. Інколи бувають моменти, особливо, коли не вистачає часу, тоді хочеться все кинути і зайнятися чимось одним, наприклад, навчанням. Та після таких миттєвостей певного відчаю ще з більшою наснагою приступаєш до тренувань. Тож, спорт зовсім не заважає, а навпаки допомагає мені в житті. Привчає бути зібраним.

Чому вирішив навчатись у ВНТУ?

Я не планую бути тренером чи спортивним функціонером. Це не для мене. Тому обрав фах економіста, фінансиста. А найсильнішим університетом у нашому регіоні є ВНТУ. Я вважаю, що саме тут можна отримати якісну економічну освіту. До того ж у нашому ВНЗ добре ставляться до спортсменів, всіляко сприяють поєднанню навчання зі спортом.

А що є сенсом твого життя?

Сенс життя для мене — це постійна робота над собою, вдосконалення не тільки фізичне, а і духовне. Сенс життя — це рух.

Що плануєш на найближче майбутнє?

Покращити результати та виконати норматив майстра спорту.

Спілкувалась Вікторія Андрійченко, група АМЗ-04, ІНТКІ

ВІННИЦЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

відповідно
до Закону України «Про вищу освіту»
оголошує конкурс на заміщення вакантної посади

Кафедра інтелектуальних систем:
доцент – 1 посада.

Термін подання документів – 15 днів від дня опублікування оголошення.

Перелік документів, які подаються на ім'я ректора університету:

- ◆ заява про участь у конкурсі;
- ◆ особовий листок з обліку кадрів;
- ◆ автобіографія;
- ◆ засвідчені в установленому порядку копії документів про вищу освіту, наукові ступені і вчені звання;
- ◆ список опублікованих наукових праць і винаходів;
- ◆ копія трудової книжки;
- ◆ характеристика з останнього місця роботи.

Викладачі університету для участі в конкурсі подають заяву на ім'я ректора, оновлений список наукових праць, звіт за попередній термін роботи та виписку із протоколу засідання кафедри про рекомендацію до обрання.

У конкурсі мають право брати участь громадяни України не старші 60 років, які мають відповідну освіту, високі моральні якості, глибокі професійні знання, практичну підготовку, наукові досягнення та вільно володіють українською мовою.

Документи подавати ученому секретареві університету за адресою:
Вінницький національний технічний університет, кімната 2204,
навчальний корпус № 2, Хмельницьке шосе, 95,
м. Вінниця, 21021

Телефони для довідок: 46-57-72, 58-04-19, 58-02-55

Редколегія:

Т. Б. Буяльська
(головний редактор)
І. П. Зянько
(редактор)
П. Г. Гордійчук
(відпов. секретар)
Г. М. Багдасар'ян
(техн. редактор)
Б. І. Мокін
С. В. Юхимчук,
М. П. Свірідов,
Л. І. Волхонська,
Г. П. Котлярова,
Т. С. Криклива,
М. П. Стрельбицький.

Адреса редакції:

21021, м. Вінниця,
Хмельницьке шосе, 95,
корп. «2», кімн. 2218

Телефони:

внутрішній — 22-68
з міста — 58-02-68

«Імпульс» — щомісячник
Вінницького національного технічного університету.

Свідоцтво про державну реєстрацію
ВЦ № 424 від 29.12.2000 р.

Зверстано у видавництві ВНТУ
«УНІВЕРСУМ-Вінниця»

м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 93,
головний корпус, кімн. 114, тел. 58-05-32

Комп'ютерна верстка — Криклива Т. С.
Кушнір О. О.

Світлини — Сергія Маркова

Підписано до друку 21.11.05. Формат 29,7 42 1/2.
Наклад 625 прим. Зам. № 2005-189

Віддруковано у комп'ютерному інформаційно-
видавничому центрі ВНТУ
м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 93,
головний корпус, 1-й поверх, тел. 58-01-59